

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 11. Nova contentio Reipublicæ Venetæ cum summo Pontifice.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](#)

ro Rex
uxera
m Ma-
illibus
eus au-
Rhæ-
germa-
Teline
Cre-
tu Ita-
ndo &
rroris
incal-
o idem
snæus
e Va-
nætus,
perat,
te pa-
ope
rever-
Bellis-
tor-
acum
Urba-
t, ut
n in-
acem
alem
i de-
imis
ver-
verbis conceptas dissidentes ad reddendam Orbi Christiano tranquillitatem horum paternis tamen monitis prævaluunt Cæsareæ felicitatis, & Hispanæ potentiaæ æmulatio: unde Ginettus toto triennio multum temporis ac laboris irito prorsus conatu impenderat, et si Cæsar per suos Legatos animum ad pacem haud alienum exhibuisset, & Galliae, Angliae, Sueciæ & Daniæ Regum Oratores, Hamburgi congregati nec non Batavi ceterique Principes Protestantates pacis consilia amplis verbis jactitarent.

Sæc. XVII.
A.C. 1635.

§. XI.

Nova contentio Reipublicæ Venetæ
cum summo Pontifice.

Cum Venetorum Respublica exteris *Nani Hist.*
diffensiones componere intenta es- *Venet. t. I.*
set, domesticis collidebatur dissidiis: *I.9. 10. & II.*
tertius enim effluxerat annus, quo Ro- *Palat. vit.*
manus Anconitanæ Urbis Gubernator *Pont. p. 553.*
Michaëlem Obertum Consulem Vene-
tum proscripterat, quæsito obtenuit,
quod ex Veneta nave merces quasdam
contagionis tempore extraxisset. Acri-
ter de hac injuria apud Urbanum Pa-
pam querebantur Veneti, unde Fran-
ciae Ministris suam operam interponen-
tibus, Venetus Consul Anconam re-
voca-

Sæc. XVII. vocabatur, quo paulopost emortu
A. C. 1635. Gubernator novum Consulem defuncti
fratrem quasi exploratorem Ancone
includi jussit, ac demum severa ad
modum comminatione facta, eidem
inhibuit, ne ultra in urbem rever
teretur. Recrudescente igitur indi
gnatione Senatus vicem rependere
intentus, Vitellium Papæ Nuntium ad
alloquium admittere recusabat, & Con
tarino Reipublicæ Oratori, ne Ponti
ficem salutaret, vetabat: hoc tamen
anno rursus hanc discordiam compo
suere Oratores Galli. Sub idem fer
me tempus nova gliscebat controversia
de confinibus Dominii Ecclesiastici &
Veneti prope Padum flumen: ubi ta
men Ludovicus Rex arbitrum egit, bre
vique restituta est concordia, quam rur
sus novi honoris æmulatio disrumpere
videbatur; cum enim nuper Urbanus
VIII. Papa Cardinales ab omnibus
(exceptis Regibus) *Eminentissimos* ap
pellari decrevisset, Respublica autem
eosdem hoc titulo salutare detrectaret,
hi graviter de contemptu apud Urba
num summum Pontificem querebantur.
Hic vero re ultro citroque agitata de
mum Rempublicam juxta veteres ritus
inter Reges esse connumerandam de
clarabat, ne deinceps Veneti Cardina
libus *Eminentissimorum* titulo hono
rare

rare tenerentur. Acrior paulopost in- Sæc. XVII.
ter Romanam Curiam & Rempublicam A.C. 1635.
exarsit offensio, cuius occasio hæcerat: ~~—————~~
Sedente Pio IV. summo Pontifice con-
suebatur in Vaticano Palatio Aula Re-
giæ, sic dicta, eoquod Regum, Prin-
cipumque Oratoribus excipiendis desti-
nata esset. Hanc idem Pontifex variis
picturis, quæ magis memoranda Chri-
stianæ Reipublicæ gesta exhibebant,
exornari jussérat, atque inter alia na-
vale prælium, quo Veneti Fridericum
Barbarosam Imperatorem Alexandri
III. Papæ hostem devicerant, de-
pictum habebatur, in Reipublicæ lau-
dem & Ecclesiæ decorem adjecto hoc
elogio: *Alex. Papa III. Friderici I. Im-
peratoris iram & impetum fugiens, abdi-
cti se Venetiis. Cognitum & a Senatu
yphonorifice suscepimus, Othonem Impera-
toris filio, navali prælio a Venetis victo,
cunctaque, Fridericus pace facta supplex ado-
rat, fidem, & obedientiam pollicitus, ita
Pontifici sua dignitas Venetæ Reipublicæ
benificio restituta M.C. LXXVII.*

Hæc vero inscriptio ab Urbano Pon-
tifice, forte, eoquod Baronius Cardi-
nalis hanc Venetorum victoram in du-
biom vocasset, deleta, atque in ejus
locum succincta hæc epigraphe reposita
fuerat: *Federicus Imperator Alexandrum
III. Pontificem, quem diu insectatus fue-
rat,*

Sæc. XVII. rat, post constitutas cum eo pacis conditio-
A. C. 1635. nes, & damnatum schisma Venetiis sup-
plex adorat. Hanc novitatem Franci-
scus Maria Rossi, absente tum Ludo-
vico Contarino Veneto Oratore, cui
a secretis erat, prior detexit, ac Vi-
ctoriae, necnon beneficii Ecclesiæ Ve-
netis præstigi memoriam obliteratedam
fuisse, Senatui nuntiavit: Inde vero
magni animorum motus, & Veneto-
rum indignatio: alii exaggerabant in-
gratum Pontificis animum, e quod
Rempublicam toties vexasse haud con-
tentus, illius quoque gloriam, Majo-
rumque famam obliterate aggressus
esset, & Reipublicæ merita, atque in
Ecclesiam studia, pro quibus ejus Prä-
decessores sese obstrictos professi forent,
agnoscere detrectaret: Pontificem an-
tea in Venetos, nunc quoque in eorum
cineres, & defunctorum sepultra gra-
fari, communes erant questus in ore
populi: Omnia denique suffragio de-
cretum, ne salutato quidem Pontifice
Oratorem Venetum Roma evocandum,
& Nuntium Apostolicum ab Aula Ve-
neta excludendum, simulque Regibus,
Principibusque declarandum, hancin-
juriam nonnisi restituto elogio reparari
posse: Cum vero Urbanus VIII. ad
procurandam Germaniae pacem Vene-
torum operam oppido proficuum fore

crederet, elogium recens adscriptum Sæc. XVII.
quarto post anno aboleri jussit, quin A.C. 1635.
tamen antiquum restitueret, hac cura
huius Successoribus relicta.

§. XII.

Academia Gallica Parisiis eretta.

Postquam anno priori Fœderati Belgii *Relat. de Ordines Ultrajecti suam Academiam l'Hist. de exerant, pariter alia in Galliis ad l'Academ. Francoise de Italicarum normam feliciter authoritate Regia fuit stabilita. Tenue hujus du Pag. 248. initium repetendum est a literario com- de Paris mercio, quod Antonius Godeau Graf cap. 52. fenlis Episcopus cum Gombaldo, utro- que Haberto, aliisque Viris eruditis per lex circiter annos Parisiis fovebat.*

Hi in Valentini Conrarti ædibus convenientes, opuscula a variis recens edita dijudicare, acrique censura perstringere, & cunctis eloquentiæ arcana ornare, atque a Styli, verborum, vel argumenti vitiis expurgare fatagebant, unice intenti, ut Gallici idiomatis barbarie exulare jussa, tam Sacram, quam forensem eloquentiam ad primævam puritatem revocarent, ac saniorem cogitandi differendique rationem inveherent: Tam profici laboris notitiam Boisrobertus Abbas, Vir illa ætate longe celeberrimus communicabat Ri- Hist. Eccles. Tom. LX. D chelio